

POSUDEK DISERTAČNÍ PRÁCE

Mgr. Václav Orcígr: A Hegemonic City: Ideology and dominance in development and planning of post-socialist Prague

2. upravená verze

Úkolem tohoto posudku je především zhodnotit posun v kvalitě předloženého disertačního textu. Následující text je tedy shrnutím výtek, které jsem měla v prvním posudku, a reflexe jejich zpracování do finální verze práce.

V úvodu považuji za vhodné podotknout, že už v prvním posudku jsem konstatovala, že „autor v textu prokazuje hlubokou obeznámenost s problémy, kterými se v něm zabývá. A nejenom to. Píše kultivovaným způsobem, odkazuje pečlivě na mohutný korpus odborné literatury, dokazuje analytickou a interpretační schopnost. Bez jakýchkoli pochybností tedy **doporučuji předloženu práci k obhajobě.**“ Na tomto stanovisku nemám důvod nic měnit.

Pokud mám shrnout své hlavní výtky a doporučení z původního posudku, byla to tato:

1. Uvést korektně v úvodu práce jasnější popis analyzovaného datového materiálu; autor nedával jasně najevo, že jde o analýzu mediálních sdělení, což jsem považovala za zavádějící.
2. Doporučovala jsem zestručnit kontextuální a konceptuální část práce a především doplnit prvních pět kapitol (včetně úvodu) o shrnující vysvětlení přístupu, který autor zvolil, a to jak z hlediska konceptualizace, tak z hlediska metodologických východisek.
3. Zásadní výtku jsem měla k jedné z položených dílčích výzkumných otázek, konkrétně k otázce *Why do some actors have more power than others within the field?* / *Proč mají někteří aktéři v daném poli větší moc než jiní?* Cituji z původního posudku: „Může nám analýza mediálních sdělení odpovědět na tyto otázky v jejich celé komplexitě? Je fér tvrdit, že nám odhalí důvody toho, *Proč mají někteří aktéři v daném poli větší moc než jiní?* Osobně se domnívám, že přes veškerou moc médií, kterou na poli formování, rozšiřování a re/konstruování ideologií mají, a to včetně dominantních ideologií, analýzy jejich obsahů na takto široce definovaný úkol nestačí. Pokud to mám vyjádřit jednoduše: v tomto ohledu nás nezajímá, co aktéři či aktérky v médiích říkají, ale jak se do nich vůbec dostali. Jinými slovy, např. rozhovory s relevantními aktéry či aktérkami na rozdíl od autora (str. 91 původního textu) považuji pro zodpovězení výzkumných otázek tak, jak byly zformulované, za důležité.“

Po srovnání obou textů mohu konstatovat, že autor ve svém textu tyto poznámky v zásadě reflektoval.

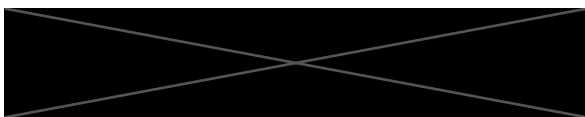
Ad 1) V úvodu textu nyní stručně vysvětluje, že text je založen na analýze mediálních obsahů (str. 14 aktuální verze).

Ad 2) V závěru kapitoly 5. se nově objevuje podkapitola *Partial reflections before analysis...* která (alespoň z mého hlediska) představuje vymezení autorovy pozice vycházející z představených teorií a konceptů.

Ad 3) Problematická výzkumná otázka z nové verze práce mizí.

V textu nacházím i reflexi některých dílčích poznámek, v posledku ale musím konstatovat, že text neprošel zásadnější revizí. Není to výtka, jak jsem již zmínila, mé hodnocení bylo již v původní verzi pozitivní. Musím ale konstatovat, že se stále domnívám, že text by mohl být střídmější, že úvodní kapitoly by mohly být stručnější, respektive konstruovány více s ohledem na analytickou a interpretační část. Současně mi stále chybí hlubší reflexe faktu, že jde především o analýzu mediálních sdělení. Domnívám se, že by si text zasloužil také reflexi toho, jaká úskalí to znamená. Na druhé straně, sama jsem doporučovala spíše zestručňovat než prodlužovat text dalším tématem. Můžeme to proto brát jako návrh tématu k obhajobě. Závěrem tedy opakuji, že **doporučuji předloženou disertační práci k obhajobě.**

V Brně, 3. dubna 2024

Mgr. Barbora Vacková, Ph.D.

Vedoucí katedry občanské výchovy PED MUNI

Odborná asistentka Katedry mediálních studií a žurnalistiky FSS MU